

– Apvienotās Karalistes valdības vārds – *D. Robertson* un *S. Simmons*, pārstāvji, kuriem palīdz *O. Thomas*, QC,

– Eiropas Komisijas v?rd? – L. Lozano Palacios un M. Owsiany?Hornung, p?rst?ves,
noklaus?jusies ?ener?ladvok?tes secin?jumus 2017. gada 1. marta tiesas s?d?,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu ir par to, k? interpret?t Padomes 2006. gada 28. novembra Direkt?vas 2006/112/EK par kop?jo pievienot?s v?rt?bas nodok?a sist?mu (OV 2006, L 347, 1. lpp.) 132. panta 1. punkta f) apakšpunktu.

2 Šis l?gums ir iesniegts tiesved?b? starp *Minister Finansów* (finanšu ministrs, Polija) un *Aviva Towarzystwo Ubezpiecze? na ?ycie S.A. w Warszawie* (turpm?k tekst? – “Aviva”) par tai adres?tu individu?lu atzinumu jaut?jum? par to, k? interpret?jams Direkt?vas 2006/112 132. panta 1. punkta f) apakšpunktu transpon?jošais 2004. gada 11. marta *Ustawa o podatku od towarów i us?ug* (Likums par nodokli prec?m un pakalpojumiem, Dz. U. Nr. 54, 535. poz?cija, turpm?k tekst? – “PVN likums”) 43. panta 1. punkta 21. apakšpunkts.

Atbilstoš?s ties?bu normas

Savien?bas ties?bas

Sest? direkt?va

3 Padomes 1977. gada 17. maija Sest? direkt?va 77/388/EEK par to, k? saska?ojami dal?bvalstu ties?bu akti par apgroz?juma nodok?iem – Kop?ja pievienot?s v?rt?bas nodok?u sist?ma: vienota apr??inu b?ze (OV 1977, L 145, 1. lpp.; turpm?k tekst? – “Sest? direkt?va”), kopš 2007. gada 1. janv?ra ir atcelta un aizst?ta ar Direkt?vu 2006/112. Sest?s direkt?vas 13. pant? bija paredz?ts:

“A. Atbr?vojumi daž?m darb?b?m sabiedr?bas interes?s

1. Cikt?l tas nav pretrun? ar citiem Kopienas noteikumiem, dal?bvalstis atbr?vo turpm?k min?t?s darb?bas atbilst?gi noteikumiem, ko t?s pie?em, lai nodrošin?tu pareizu un god?gu šo atbr?vojumu piem?rošanu un lai nepie?autu nek?du nodok?u nemaks?šanu, apiešanu vai ?aunpr?t?gu izmantošanu:

[..]

f) pakalpojumus, ko sniedz neatkar?gas personu grupas, kuru darb?ba ir atbr?vota no pievienot?s v?rt?bas nodok?a vai uz kuru darb?bu pievienot?s v?rt?bas nodoklis neattiecas, lai sniegtu šo grupu locek?iem pakalpojumus, kas tieši nepieciešami to darb?bas veikšanai, ja š?s grupas patst?v?gi pieprasa no saviem locek?iem prec?zi atl?dzin?t savu da?u kop?gajos izdevumos, ar noteikumu, ka š?ds atbr?vojums nevar rad?t konkurences trauc?jumus;

[..].”

Regula (EEK) Nr. 2137/85

4 Padomes 1985. gada 25. j?lija Regulas (EEK) Nr. 2137/85 par Eiropas Ekonomisko interešu grup?m (EEIG) (OV 1985, L 199, 1. lpp.) 3. panta 1. punkt? ir paredz?ts:

“Grupas m?r?is ir atvieglin?t vai izv?rst t?s dal?bnieku saimniecisko darb?bu un uzlabot vai vairot

šīs darbības rezultātus; tās mērķis nav gūt sev peļņu.

Grupas darbība ir saistīta ar tās dalībnieku saimniecisko darbību, grupa drīkst to tikai atbalstīt.”

Direktīva 2006/112

5 Direktīvas 2006/112 IX sadaļa ar virsrakstu “Atbrīvojumi”, kuras 1. nodaļas virsraksts ir “Vispārīgi noteikumi”.

6 Direktīvas 2006/112 IX sadaļas 2. nodaļā ar virsrakstu “Atbrīvojumi konkrētām darbībām sabiedrības interesēs” ietvertā 132. panta 1. punkta f) apakšpunktā ir paredzēts:

“Dalībvalstīs atbrīvo no nodokļa šāds darījums:

[..]

f) pakalpojumus, ko sniedz neatkarīgas personu grupas, kuru darbība ir atbrīvota no PVN vai attiecībā uz kuru darbību tās nav nodokļa maksātājas, lai sniegtu šo grupu dalībniekiem pakalpojumus, kas tieši nepieciešami to darbības veikšanai, ja šīs grupas tikai pieprasa no saviem dalībniekiem precīzi atmaksāt savu daļu kopīgajos izdevumos, ja vien atbrīvojums neradītu konkurences izkropojumu;

[..].”

7 Direktīvas 2006/112 IX sadaļas 3. nodaļā ar virsrakstu “Atbrīvojumi citām darbībām” ietvertā 135. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Dalībvalstīs atbrīvo no nodokļa šāds darījums:

a) apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas darījumus, tostarp ar tiem saistītus pakalpojumus, ko veic apdrošināšanas mērķi un apdrošināšanas aģenti;

[..].”

Polijas tiesības

8 PVN likuma 43. panta 1. punkta 21. apakšpunktā ir noteikts:

“No nodokļa atbrīvo: pakalpojumus, ko neatkarīgas personu grupas sniedz saviem dalībniekiem, kuru darbība ir atbrīvota no nodokļa vai attiecībā uz kuru darbību tie nav uzskatāmi par nodokļa maksātājiem, lai sniegtu šo grupu dalībniekiem pakalpojumus, kas tieši nepieciešami šīs no nodokļa atbrīvotās vai ar to neapliekamās darbības veikšanai, ja šīs grupas tikai pieprasa no saviem dalībniekiem atmaksāt izmaksas, kuru summa nepārsniedz viņu individuālo daļu šīs grupas kopīgajos izdevumos, kas radušies kopīgās intereses, ja vien šis atbrīvojums neizkropo konkurenci.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

9 Aviva ietilpst Aviva grupā, kura nodarbojas ar apdrošināšanas un pensiju apdrošināšanas pakalpojumu sniegšanu Eiropā. Šīs grupas pamatdarbības ir ilgtermiņa uzkrājumu shēmu izveide, fondu pārvaldība un apdrošināšana.

10 Integrācijas gaitā Aviva grupa ir iecerējusi vairākus dalībvalstīs izveidot virkni kopīgu pakalpojumu centru. Ir paredzēts, ka šie centri sniegs pakalpojumus, kas ir tieši nepieciešami tam, lai šajā grupā ietilpstošie subjekti varētu veikt apdrošināšanas darbību, konkrēti – pakalpojumus

cilvēkresursu jomā, finanšu un ģeometriskās pakalpojumu, informātikas pakalpojumu, pārvadības pakalpojumu, klientu apkalpošanas dienesta pakalpojumu, kā arī jaunu produktu izstrādi saistītus pakalpojumus.

11 Šo darbību Aviva ir iecerējusi veikt, izveidojot Eiropas Ekonomisko interešu grupu (turpmāk tekstā – "EEIG"), kura no savas darbības negatīvās puses, kā noteikts Regulas Nr. 2137/85 3. pantā. EEIG daļēnīki būs tikai un vienīgi saimniecisku darbību apdrošināšanas jomā veicošās Aviva grupas sabiedrības, tostarp Aviva.

12 Šajā sakarā Aviva vērsās pie finanšu ministra, lai noskaidrotu, vai EEIG darbība var atbilstoši PVN likuma 43. panta 1. punkta 21. apakšpunktam tikt atbrīvota no pievienotās vērtības nodokļa (PVN). Aviva uzskatīja, ka tas ir un ka tāpēc EEIG ietilpst šajam Polijas reģistrētajam sabiedrībā, kas veic saimniecisku darbību apdrošināšanas jomā, ir jābūt atbrīvotam no pienākuma aprēķināt un deklarēt PVN par izmaksām, kuras tām jāatmaksā EEIG.

13 2013. gada 14. marta lēmumā finanšu ministrs norādīja, ka Aviva viedoklis ir nepareizs. Viņš secināja, ka nav izpildīts konkurences neizkropojšanas nosacījums, kam ir pakārtots PVN likuma 43. panta 1. punkta 21. apakšpunktā paredzētais atbrīvojums. Pēc finanšu ministra domām, piemērojot atbrīvojumu neatkarīgai personu grupai (turpmāk tekstā – "NPG"), tai tiek radīti privilēģijas stāvoklis tirgū salīdzinājumā ar citiem šos pašus darījumus veicošajiem subjektiem. Līdz ar to viņš uzskatīja, ka ja attiecīgajiem tirgū darbojas subjekti, kas neietilpst kādā NPG un veic līdzīgu ar nodokli apliekamu darbību, minētais atbrīvojums ir jāatsaka tāpēc, ka tas iespējami būtu pretrunā konkurences noteikumiem.

14 Aviva cēla prasību *Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie* (Varšavas vojevodistes Administratīvā tiesa, Polija), kurā tā lūdza tostarp atcelt šo finanšu ministra lēmumu. Tā apgalvoja, ka minētais lēmums – kurā teikts, ka pakalpojumiem, ko Aviva iegādājas no EEIG, nav piemērojams attiecīgais atbrīvojums no PVN, – esot pretrunā PVN likuma 43. panta 1. punkta 21. apakšpunktam.

15 Ar 2013. gada 30. decembra spriedumu *Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie* (Varšavas vojevodistes Administratīvā tiesa) šo finanšu ministra 2013. gada 14. marta lēmumu atcēla. Tā uzskatīja, ka iecerētā EEIG atbilst visiem nosacījumiem, lai varētu piemērot PVN likuma 43. panta 1. punkta 21. apakšpunktā paredzēto atbrīvojumu. Šī tiesa uzskatīja, ka konkurences izkropojumi būtu konstatējami tikai tad, ja palīgpakalpojumu tirgū būtu citi, no attiecīgās NPG atšķirīgi subjekti, kas būtu gatavi sniegt šīs NPG pakalpojumiem analoģiskus pakalpojumus un ja turklāt pašreizējie pakalpojumu saņēmēji, kuri ir NPG daļēnīki, būtu ieinteresēti šos pakalpojumus iegādāties no subjekta, kas nav piederīgs šai grupai. Minētās tiesas ieskatā, būtu grūti tirgū atrast saimniecisku vienību, kas kopīgu pakalpojumu centra statusā sniegtu pakalpojumus divpadsmit daļbvalstīs reģistrētiem subjektiem, negatīvās puses un darboties tikai un vienīgi pamatlietā aplūkots grupas struktūras ietvaros.

16 Finanšu ministrs iesniedza kasācijas sūdzību *Naczelny Sąd Administracyjny* (Augstākā administratīvā tiesa, Polija). Minētā tiesa uzskata, ka jautājums par to, kā tieši jāinterpretē Direktīvas 2006/112 tiesību normas, konkrēti tās 132. panta 1. punkta f) apakšpunkts, neesot skaidri izspriests un ka Tiesas judikatūra neizklidē visas šaubas šajā jautājumā.

17 Šīdos apstākļos *Naczelny Sąd Administracyjny* (Augstākā administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"1) Vai tās valsts tiesiskais regulējums par [NPG] atbrīvojumu no PVN, kurā nav paredzēti nosacījumi vai procedūras attiecībā uz konkurences izkropojumu neesamības kritērija izpildi, ir saderīgs ar Direktīvas [2006/112] 132. panta 1. punkta f) apakšpunkta saistībā ar Direktīvas

[2006/112] 131. pantu, k? ar? efektivit?tes, tiesisk?s noteikt?bas un tiesisk?s pa??v?bas principiem?

2) K?di krit?riji j?piem?ro, nov?rt?jot, vai ir izpild?ts Direkt?vas 2006/112 132. panta 1. punkta f) apakšpunkt? paredz?tais konkurences izkrop?ojumu neesam?bas krit?rijs?

3) Vai, atbildot uz otro jaut?jumu, ir noz?me tam, ka [NPG] sniedz pakalpojumus t?diem dal?bniekiem, uz kuriem attiecas da?du dal?bvalstu ties?bu sist?mas?”

Par prejudici?lajiem jaut?jumiem

18 Ievadam j?nor?da, ka Aviva grupa ir iecer?jusi izveidot NPG, kuras dal?bnieki b?s Aviva grupas sabiedr?bas, kas veic saimniecisku darb?bu apdrošin?šanas jom?, un kuras pakalpojumi b?s tieši nepieciešami š?s darb?bas veikšanai.

19 ?emot v?r? šo kontekstu, uzdotie jaut?jumi ir par to, k? interpret?jams Direkt?vas 2006/112 132. panta 1. punkta f) apakšpunkts, kur? ir paredz?ts no nodok?a atbr?vot pakalpojumus, ko sniedz neatkar?gas personu grupas, kuru darb?ba ir atbr?vota no PVN vai attiec?b? uz kuru darb?bu t?s nav nodok?a maks?t?jas, lai sniegtu šo grupu dal?bniekiem pakalpojumus, kas tieši nepieciešami š?s darb?bas veikšanai.

20 Lai atbild?tu uz šiem jaut?jumiem, vispirms ir j?izv?rt?, vai š? ties?bu norma ir piem?rojama t?dos apst?k?os, k?di ir pamatliet?, kura attiecas uz pakalpojumiem, ko sniedz k?da NPG, kuras dal?bnieki veic saimniecisku darb?bu apdrošin?šanas jom?.

21 Past?v?g?s judikat?ras atzi?a ir t?da, ka t?s ar LESD 267. pantu iedibin?t?s proced?ras ietvaros, k?d? valstu tiesas sadarbojas ar Tiesu, Tiesai ir j?sniedz valsts tiesai visi Savien?bas ties?bu interpret?cijas elementi, kas var b?t noder?gi taj? izskat?m?s lietas izspriešanai, neatkar?gi no t?, vai iesniedz?jtiesa uz tiem ir atsaukusies sava jaut?juma izkl?st? (spriedums, 2016. gada 20. oktobris, *Danqua*, C?429/15, EU:C:2016:789, 37. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

22 T?p?c Tiesa pal?dz iesniedz?jtiesai ar? noskaidrot, vai Direkt?vas 2006/112 132. panta 1. punkta f) apakšpunkts ir piem?rojams pakalpojumiem, ko sniedz NPG, kuru dal?bnieki veic saimniecisku darb?bu apdrošin?šanas jom?, un kas ir tieši nepieciešami š?s darb?bas veikšanai.

23 Šaj? zi?? j?nor?da, ka š?s ties?bu normas formul?jums, kur? ir min?ta NPG dal?bnieku no nodok?a atbr?vot? darb?ba, ne?auj izsl?gt, ka šis atbr?vojums ir piem?rojams t?das NPG pakalpojumiem, kuras dal?bnieki veic saimniecisku darb?bu apdrošin?šanas jom?, jo apdrošin?šanas dar?jumi no nodok?a ir atbr?voti š?s direkt?vas 135. panta 1. punkta a) apakšpunkt?.

24 Tom?r past?v?g?s judikat?ras atzi?a ir t?da, ka, interpret?jot Savien?bas ties?bu normu, ir j??em v?r? ne tikai t?s formul?jums, bet ar? t?s konteksts un šo normu ietveroš? tiesisk? regul?juma m?r?i (spriedumi, 2012. gada 26. apr?lis, *Able UK*, C?225/11, EU:C:2012:252, 22. punkts, un 2017. gada 4. apr?lis, *Fahimian*, C?544/15, EU:C:2017:255, 30. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

25 Run?jot par Direkt?vas 2006/112 132. panta 1. punkta f) apakšpunkta kontekstu, ir j?uzsver, ka š? ties?bu norma atrodas š?s direkt?vas IX sada?as 2. noda?? ar virsrakstu “Atbr?vojumi konkr?t?m darb?b?m sabiedr?bas interes?s”. Šis virsraksts nor?da, ka min?taj? ties?bu norm? paredz?tais atbr?vojums attiecas tikai uz NPG, kuru dal?bnieki veic darb?bu sabiedr?bas interes?s.

26 Šo interpret?ciju apstiprina ar? min?t?s direkt?vas IX sada?as “Atbr?vojumi” uzb?ve. Proti,

132. panta 1. punkta f) apakšpunkts Direktīvā 2006/112 atrodas nevis šīs sadaļas 1. nodaļā ar virsrakstu "Vispārīgi noteikumi", bet gan tās 2. nodaļā. Turklāt minētajā sadaļā 2. nodaļā ar virsrakstu "Atbrīvojumi konkrētām darbībām sabiedrības interesēs" ir nošķirta no 3. nodaļas ar virsrakstu "Atbrīvojumi citām darbībām", un šī nošķiršana norāda uz to, ka noteikumi, kas šajā 2. nodaļā ir paredzēti attiecībā uz konkrētām darbībām sabiedrības interesēs, neattiecas uz citām darbībām, kas paredzētas šajā 3. nodaļā.

27 Minētajā 3. nodaļā, proti, 135. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts nodokļa atbrīvojums "apdrošināšanas un pārapdrošināšanas darījumi". Tādējādi no Direktīvas 2006/112 vispārīgās uzbūves izriet, ka Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta f) apakšpunktā paredzētais atbrīvojums neattiecas uz apdrošināšanas un pārapdrošināšanas darījumiem un ka līdz ar to šis atbrīvojums neattiecas uz pakalpojumiem, ko sniedz NPG, kuru dalībnieki darbojas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā.

28 Jautājums par to, kāds ir 132. panta 1. punkta f) apakšpunkta mērķis Direktīvā 2006/112, jāatgādina, ka visa šīs direktīvas 132. panta norma kopumā noliks ir konkrētas darbības sabiedrības interesēs atbrīvojums no PVN tīlab, lai atvieglotu piekļuvi atsevišķiem pakalpojumiem, kā arī atsevišķu preču piegādi, novēršot sadzirdzināšanos, kas rastos no to aplikšanas ar PVN (spriedums, 2016. gada 5. oktobris, *TMD*, C-412/15, EU:C:2016:738, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).

29 Tādējādi uz NPG sniegtajiem pakalpojumiem Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta f) apakšpunktā paredzētais atbrīvojums attiecas tad, ja šie pakalpojumi tieši sekmē šīs direktīvas 132. pantā paredzēto sabiedrības interesēm atbilstošo darbību veikšanu (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2016. gada 5. oktobris, *TMD*, C-412/15, EU:C:2016:738, 31.–33. punkts).

30 Turklāt jāatgādina, ka Direktīvas 2006/112 132. pantā paredzēto atbrīvojumu piemērošanas joma ir interpretējama strikti, ņemot vērā, ka tie ir atkarīgi no vispārīgā principa, ka PVN tiek iekasēts par katru pakalpojumu, ko pret atlīdzību sniedz nodokļa maksātājs (šajā nozīmā skat. spriedumu, 2016. gada 5. oktobris, *TMD*, C-412/15, EU:C:2016:738, 34. punkts un tajā minētā judikatūra).

31 No tā izriet, ka Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta f) apakšpunktā paredzētais atbrīvojums neattiecas uz pakalpojumiem, kas tieši sekmē nevis šajā 132. pantā paredzēto sabiedrības interesēm atbilstošo darbību veikšanu, citu no nodokļa atbrīvojumu, tostarp šīs direktīvas 135. pantā minēto, darbību veikšanu.

32 Līdz ar to Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta f) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētais atbrīvojums attiecas vienīgi uz tām NPG, kuru dalībnieki veic šajā pantā minētās darbības sabiedrības interesēs. Tāpēc šis atbrīvojums nav piemērojams pakalpojumiem, ko sniedz NPG, kuru dalībnieki veic saimniecisku darbību apdrošināšanas jomā, kas nav šāda darbība sabiedrības interesēs.

33 Šajā ziņā ir jānorāda, ka 2003. gada 20. novembra spriedumā *Taksatorringen* (C-8/01, EU:C:2003:621) Tiesa – pretēji tam, kā to rīkojas šajā lietā, – neizsprieda jautājumu par to, vai atbrīvojums, kas paredzēts Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta f) apakšpunktā (kas atbilst Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta f) apakšpunktam), attiecas tikai uz pakalpojumiem, ko sniedz NPG, kuras dalībnieki veic darbības sabiedrības interesēs.

34 Tomēr Tiesas rīcībā esošajos lietās materiālos ir redzams, ka tas, kā Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta f) apakšpunktā paredzēto atbrīvojumu Tiesa ir interpretējusi 2003. gada 20. novembra spriedumā *Taksatorringen* (C-8/01, EU:C:2003:621), ir mudinājis vairākas dalībvalstis atbrīvojumu pakalpojumiem, ko sniedz NPG, kuru sastāvā ir tādā subjektā kā

apdrošināšanas sabiedrības.

35 Šajā ziņā tomēr jāprecizē, ka valsts iestādes nevar, pamatojoties uz Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta f) apakšpunktu, kļūst interpretēt šo sprieduma 32. punktu, no jauna pārskatīt jau galīgi noslēgtās taksācijas periodus (pēc analoģijas skat. spriedumus, 2009. gada 6. oktobris, *Asturcom Telecomunicaciones*, C-40/08, EU:C:2009:615, 37. punkts, kļūst ar 2016. gada 21. decembris, *Gutiérrez Naranjo u.c.*, C-154/15, C-307/15 un C-308/15, EU:C:2016:980, 68. punkts).

36 Savukārt par taksācijas periodiem, kas vēl nav galīgi noslēgti, ir jāatgādina pastāvīgās judikatūras atziņa, ka direktīva pati par sevi nevar radīt pienākumus privātpersonai un līdz ar to kļūst tādā nav piesaucama pret šo privātpersonu (skat. it īpaši spriedumu, 2016. gada 19. aprīlis, *DI*, C-441/14, EU:C:2016:278, 30. punkts un tajā minētā judikatūra). Tādējādi valsts iestādes nedrīkst atsaukties uz Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta f) apakšpunktu, kļūst ir interpretēt šo sprieduma 32. punktu, lai atteiktu šo atbrīvojumu NPG, ko veido apdrošināšanas sabiedrības, un lai līdz ar to atteiktos atbrīvojot no PVN šo NPG sniegtos pakalpojumus.

37 Turklāt valsts tiesas pienākumu, interpretējot un piemērojot attiecīgās valsts tiesību normas, ņemt vērā direktīvas saturu ierobežo vispārīgie tiesību principi, tostarp tiesiskās noteiktības princips un atpakaļejoša spēka aizlieguma princips, un šis pienākums nevar būt pamats, lai valsts tiesības interpretētu *contra legem* (spriedums, 2008. gada 15. aprīlis, *Impact*, C-268/06, EU:C:2008:223, 100. punkts).

38 Tāpēc tam, kļūst valsts tiesai ir jāinterpretē atbilstošās valsts tiesību normas, ar kurām tiek īstenots Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta f) apakšpunkts, ir jāatbilst vispārīgiem Savienības tiesību principiem, konkrēti tiesiskās noteiktības principam.

39 Ņemot vērā iepriekš minēto, ne uz vienu no šiem trijiem jautājumiem nav jāatbild.

40 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz lūgumu sniegt prejudiciālu nolikumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta f) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētais atbrīvojums attiecas vienīgi uz tām NPG, kuru daļēni veic kļūst šīs direktīvas 132. pantā minēto darbību sabiedrības interesēs, un ka tāpēc šis atbrīvojums nav piemērojams pakalpojumiem, ko sniedz NPG, kuru daļēni veic saimniecisku darbību apdrošināšanas jomā, kas nav šāda darbība sabiedrības interesēs.

Par tiesāšanas izdevumiem

41 Attiecībā uz pamatlīetas pusēm šīs tiesvedības ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanas izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti pušu tiesāšanas izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopājo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 132. panta 1. punkta f) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētais atbrīvojums attiecas vienīgi uz tām neatkarīgām personu grupām, kuru daļēni veic kļūst šīs direktīvas 132. pantā minēto darbību sabiedrības interesēs, un ka tāpēc šis atbrīvojums nav piemērojams pakalpojumiem, ko sniedz neatkarīgās personu grupas, kuru daļēni veic saimniecisku darbību apdrošināšanas jomā, kas nav šāda darbība sabiedrības interesēs.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – poļu.